

16 И смьслихъ дѣла та Господна коѣто говореше: Иѡаннѣ оубо ѣ кржстилъ съ вода, а вые ще да се кржстите съ Дхъ стшй.

17 Понѣже прочее Кгъ ймъ даде равенъ даръ, каквото й намъ, защото повѣроваха въ Гда нашего Исуса Хрѣта, кой бехъ азъ да можемъ да закранимъ Кга;

18 Като чуха това мажкнаха, и прославляваха Кга, и говореха: прочее й на пзвичицы те едалъ Кгъ покааніе за животъ.

19 Я онѣа шото се бѣха распржснали ѡ гоненіе то, коѣто выде при оубіеніе то Стефаново, проидоха дори до Финікія и Купръ и Антіохія, и никомъ не проповѣдываха слово Кжте, но токму на Идае те.

20 Но нѣкои ѡ нихъ, коѣто бѣха Купране и Күринѣане, като влѣзоха во Антіохія, говореха на Еллине те, и благовѣстываха Гда Исуса.

21 И бѣше ржка та Господна съ нихъ: и много множество повѣроваха и ѡбжрнахасе ко Гдѣ.

22 И доиде за нихъ въ оушй те на цѣрква та коѣто бѣше во Иерусалимъ, и пратиха Варнава да иде дори до Антіохія.

23 Който като доиде и

виде Божіа та благодать, зарадовасе, и подканеше сички те да се джржатъ цвржстѡ за Гда со сичко то си сѣраце.

24 Защото бѣше мжжъ блгъ и пжленъ съ Дхъ стѣа и съ вѣра, и много народъ ѡбжрна ко Гдѣ.

25 И излѣзе Варнава въ Тарсъ да трѣси Стѡла, и като го намери, доведе го въ Антіохія.

26 И цѣла година се собираха съ (тамошна та) цѣрква, и много народъ надчиха, и во Антіохія перво начнаха да се именуватъ оученицы те хрїстіане.

27 И въ тѣа дни слѣзоха ѡ Иерусалимъ пророцы во Антіохія,

28 И станѡ единъ ѡ нихъ име то мѣ Ягавъ, и пророчествова чрѣзъ Дхъ, зашд ще да вжде глѣдъ по сичка та земля, който и выде во време то на-Клавдіа Кесара.

29 Затова оученицы те ѡпредѣлиха (по междси) да прѣтатъ поможь, секой ѡ нихъ споретъ сила та си, на онѣа братѣа коѣто живееха во Идае:

30 Коѣто и направиха, зашото пратиха (оновѣ шото собраха) на старѣйшины те, чрѣзъ ржка та Варнавова и Стѡла.